

РЕШЕНИЕ

№ 12204

гр. София, 27.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав, в публично заседание на 23.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ивета Стефанова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **1732** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

С. К. М. обжалва писмо с изх. № 94-26-289-[2] от 21.01.2026 г. на секретаря на [община] за отказ за предоставяне на обществена информация, поискана със заявление с рег. № 94-26-289/16.01.2026 г. По поддържаните оплаквания за нарушение на процесуалния и материалния закон иска обявяване нищожността, евентуално - отмяна, на атакувания административен акт. Претендира разноски.

Ответникът оспорва жалбата. С отричащи допустимостта ѝ доводи моли за прекратяване на съдебното производство и за присъждане на деловодните разноски.

Всяка от страните възразява срещу размера на заявеното от насрещната страна адвокатско възнаграждение като прекомерен.

Жалбата е допустима – подадена е при надлежно упражнено право на оспорване. В противовес на защитната теза на ответника оспореното писмо обективира изричен отказ на задължен по смисъла на чл. 3 ЗДОИ субект да удовлетвори отправено до него искане за предоставяне на обществена информация. Преценката за допустимостта на заявената съдебна защита е обективна и е обусловена от меродавния конституционен критерий – волеизявление на административен орган, което засяга неблагоприятно правната сфера на неговия адресат.

Несподелима е припознатата от административния орган квалификация на акта като уведомление по чл. 33 от закона, изключено от обхвата на съдебния контрол. Съществуването на данните в различен от искания вид, респ. необходимостта от извличането им от разнородни информационни източници, създадени и съхранявани от съответната администрация в изпълнение на дейността ѝ,

не е приравнено на хипотезата, в която субектът на задължението в действителност не разполага с въпросната информация и няма данни за нейното местонахождение.

Естеството на обжалвания акт, очертано от съдържанието и правните последици от административно разпореденото с него, го окачествява като решение по чл. 38 ЗДОИ, съдебно атакуемо по реда на АПК. Субективното възприятие на ответника за характера на писмото не засяга обективната принадлежност на отричащото правото на достъп волеизявление към посочената категория индивидуални административни актове, респ. правния режим на обжалването му, нито изключва правния интерес от търсената съдебна защита.

Разгледана по същество, жалбата е и основателна.

Със заявление от 16.01.2026 г. С. М. е адресирал до кмета на [община] искане за предоставяне по реда на ЗДОИ на информация, индивидуализирана в 3 пункта:

1. Списък на всички ремонтирани тротоари през последните две години, като се уточнят конкретните улици и участъци, като се посочат включително осовите точки съгласно съответния регулационен план, ако за съответния обект има такъв;
2. Документи и проверки, които удостоверяват, че извършените ремонти отговарят на изискванията на Наредба № РД-02-20-2/26.01.2021 г. за достъпност на физическата среда и универсален дизайн на урбанизирани територии;
3. Планирани или текущи дейности за привеждане на тротоарите към пълна достъпност по улици и участъци.

С оспореното писмо секретарят на [община] в качеството му на изрично определено по чл. 28 ЗДОИ лице е уведомил заявителя, че след като информацията не се поддържа в претендираната форма и следва да бъде специално изготвена, за него няма задължение по ЗДОИ да я обработва и систематизира за целите на заявения достъп. Относно наличните сведения по т. 1 от заявлението е указано, че такива се съдържат в отделни документи (инвестиционни проекти, договори, количествено-стойностни сметки и протоколи за приемане на СМР), публикувани на интернет страницата на общината на съответно посочен линк. По отношение на поисканите в т. 2 данни органът е информирал М., че не разполага със самостоятелни документи, наименовани „проверка за съответствие“ с цитираната наредба за всеки конкретен тротоарен ремонт, като съответствието с нормативните изисквания се удостоверява чрез одобрена проектна документация, протоколи за приемане на СМР и документи от строителния надзор, които са налични по отделните обекти. В отговор на т. 3 от заявлението е посочено, че планираните дейности са включени в инвестиционни програми и бюджетни разчети на общината и не се поддържат като отделен обобщен документ по улици и участъци.

Извършената в изпълнение на чл. 168 АПК служебна проверка констатира, че актът е издаден от компетентен орган съобразно делегираните му правомощия, произтичащи от Заповед № 09-23-558/20.11.2023 г. на кмета на [община] и чл. 6 от Вътрешни правила за предоставяне на право на достъп до обществена информация, утвърдени от кмета на общината.

Писмото съдържа имената на органа, от когото изхожда и означение на длъжността му, поради което не е налице твърдяното в жалбата нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 1 и 8 АПК. Отсъствието на изрично позоваване в акта на заповедта, оправомощаваща издателя му с упражнената компетентност, не се отразява на законосъобразността на волеизявлението, още по-малко този пропуск е важен към въпроса за неговата валидност. Затова обжалваният акт не е нищожен.

О. достъп до информация е засегнат от отменителното основание по чл. 146, т. 4 АПК.

Обществена информация по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на държавните органи. Правото на достъп до обществена

информация по правило не е ограничено и възниква за всички граждани, тъй като им дава възможност да си съставят собствено мнение относно дейността на обвързаните със задължението за предоставяне на информацията субекти (чл. 4, ал. 1 във връзка с чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ). Приложимостта на реда за достъп по ЗДОИ е обусловена от принадлежността на исканите данни към категорията „обществена информация“ по смисъла на чл. 2, ал. 1 в някой от нейните видове – официална или служебна, според разграничението по чл. 9, ал. 1 от закона, както и от липсата на предвиден в друг закон специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация (чл. 4, ал. 1, предл. 2-ро от закона).

Между страните не съществува спор по квалификацията на заявената информация - общественият ѝ характер не се отрича и от задължения субект. Получаването на въпросните сведения несъмнено би обезпечило възможността на заявителя да си състави мнение за осъществяваната от общината политика в областта на поддържането на надлежна техническа инфраструктура и осигуряването на достъпна градска среда.

Противоречието в позициите на страните е по въпроса за съществуването на основание, отричащо правото на достъп до обществена информация.

Съпоставката на заявената от жалбоподателя и съдържащата се в решението на административния орган информация обуславя извод за обективно несъответствие между дължимите и предоставените данни по смисъл и обем. С обжалваното писмо задълженият по ЗДОИ субект по същество е отказал да предостави исканите сведения за конкретно извършени (приключили) и планирани (предстоящи) ремонтни дейности на тротоарите, както и за удостоверено съответствие на изпълнените ремонти с изискванията на Наредба № РД-02-20-2/26.01.2021 г. Отказът е обоснован с обстоятелството, че търсената информация не е налична в заявения вид, а предполага нарочно обработване, синтезиране или обобщаване на данни от съществуващата в общината документация.

Противно на съжденията на ответника, обобщаването на налична информация е в кръга на задълженията му и не попада в обхвата на изрично установените в чл. 37 ЗДОИ основания, поради което базираният на недължимо систематизиране и обработване на данни отказ е неправомерен. След като адресатът на искането е задължен субект по ЗДОИ и претендираната информация е обществена и находяща се при него, той дължи предоставянето ѝ в обема, в който е търсена.

Изложеното мотивира съда да отмени оспорения изричен отказ и на основание чл. 41, ал. 1 от ЗДОИ да задължи административния орган да предостави достъп до информацията, посочена в заявлението на жалбоподателя.

Изходът на делото обуславя право на разноски в полза на оспорващия. Доказателства за уговорено и заплатено адвокатско възнаграждение в претендирания размер не са представени, поради което дължимите на С. М. разноски са на стойност 5,11 евро за внесена държавна такса. При недоказаното извършване на разходи за адвокатска защита обсъждане на предпоставките по чл. 40, ал. 1, изр. 2 ЗДОИ в контекста на решаването на въпроса относно разноските - наличие на данни за злоупотреба с право, в случая е безпредметно.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2 АПК Административен съд – София град, Второ отделение, 38 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ писмо с изх. № 94-26-289-[2] от 21.01.2026 г. на секретаря на [община].
ИЗПРАЩА преписката на административния орган за ново произнасяне по заявлението на С. К. М. в 14-дневен срок от постъпването ѝ съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона.
ОСЪЖДА [община] да заплати на С. К. М. сумата от 5,11 евро разноски.
Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: